

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudců Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Jiřího Gottwalda v právní věci žalobce **P. K.**, bytem S. 74, zastoupeného JUDr. Ivanou Horákovou, advokátkou se sídlem v Prostějově, nám. T. G. Masaryka 24, proti žalovanému **Řediteli Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje** se sídlem v Olomouci, Kosmonautů 189/10, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2013, č. j. KRPM: 66836-56/ČJ-2012-1400KR, ve věci náhrady za bolest a ztížení společenského uplatnění a náhrady věcné škody,

t a k t o :

I. Rozhodnutí **Ředitele Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje** ze dne ze dne 30. 9. 2013, č. j. KRPM: 66836-56/ČJ-2012-1400KR, **se z r u š u j e** a věc **se v r a c í** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11.228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Ivany Horákové, advokátky se sídlem v Prostějově, nám T. G. Masaryka 24.

Odůvodnění:

Žalobce se dne 12. 5. 2012 zúčastnil nohejbalového turnaje O pohár vedoucího OSDP Policie ČR Jihomoravského kraje, při němž si způsobil zlomeninu levého lokte.

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2013, č. j. KRPM: 66836-56/ČJ-2012-1400KR, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 9. 7. 2013, č. j. KRPM-66836/ČJ-2012-1400VO, kterým bylo rozhodnuto o neposkytnutí náhrady za bolest a ztížení společenského uplatnění a neposkytnutí náhrady věcné škody žalobci podle § 101 písm. b), e) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „zákon o služebním poměru“). Oba správní orgány dospěly k závěru, že se nejednalo o služební úraz.

Žalobce s rozhodnutím nesouhlasí, požaduje jeho zrušení a předně namítá, že žalobce služební rozkazy vždy dostával od svého nadřízeného npor. Mgr. K., který mu také navrhl účast na nohejbalovém turnaji s tím, že mu bude upraven plán rehabilitačních aktivit. Skutečnost, že před konáním nohejbalového turnaje nedošlo nadřízeným žalobce ke změně individuálního plánu rehabilitačních aktivit, že dle napadeného rozhodnutí nebyl nadřízený žalobce ani oprávněn takovou změnu provést a že Policie ČR v tomto směru tak porušila právní povinnosti, nemůže jít k tíži žalobce.

Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. K námitkám žalobce uvedl, že ze strany bezprostředního nadřízeného npor. R. K. se nejednalo o pokyn nebo rozkaz, neboť k vydání pokynu nebyl v žádném případě kompetentní, ale de facto šlo toliko o zcela nezávaznou nabídku, z níž ani jedné straně nevyplývají zcela žádná oprávnění nebo nějaké povinnosti. Forma rozkazu má zcela jiný charakter, proto tyto pojmy nelze účelově zaměňovat. Poslední rozkaz, který žalobce v daném období obdržel, byl platný rozkaz ředitele lidských zdrojů Krajského ředitelství Olomouckého kraje ve věcech služebního poměru č. RŘŘLZ-OP-153/2012 ze dne 13. 4. 2012 o poskytnutí ozdravného pobytu. Předmětný rozkaz jednoznačně vymezuje čas i místo provádění schválených tělesných rehabilitačních aktivit. V ustanovení § 80 zákona o služebním poměru je zakotveno, že ozdravný pobyt trvá 14 dnů nepřetržitě v kalendářním roce, jeho přerušení je možné pouze ve výjimečných případech. Služební funkcionář není oprávněn uvolňovat příslušníky

vyslané na ozdravný pobyt na sobotu a neděli z místa konání ozdravného pobytu, ani nijak ozdravný pobyt zkracovat, pokud nejde o zákonem předvídané okolnosti.

Z obsahu správního spisu soud zjistil, že dne 27. 3. 2012 žalobce požádal o určení ozdravného pobytu s individuální realizací v termínu 7. 5. 2012 až 20. 5. 2012 v obci Seloutky. Žádost dále obsahuje prohlášení o tom, že se žalobce seznámil s pokynem ředitele pro řízení lidských zdrojů policejního prezidenta č. 20 ze dne 13. 8. 2010, kterým se uvádějí možná rizika vzniku služebního úrazu při ozdravném pobytu a poučení, jak jim předcházet. Stanovisko přímého nadřízeného žalobce, kterým je npor. R. K., bylo doporučení realizace v termínu uvedeném žalobcem. Plk. Mgr. P. N., vedoucí územního odboru žádost včetně plánu rehabilitačních aktivit schválil. Následně bylo dne 5. 4. 2012 ředitelem pro řízení lidských zdrojů plk. Mgr. T. G. poskytnutí ozdravného pobytu schváleno. Plán rehabilitačních aktivit žalobce obsahuje rozpis aktivit na každý den rehabilitace, včetně sobot a nedělí, kdy je naplánováno volno. Na den 17. 5. 2012 je v plánu uvedena aktivita: fotbal, nohejbal, kondiční cvičení. Dne 13. 4. 2012 vydal plk. Mgr. T. G. rozkaz, kterým poskytl žalobci předmětný ozdravný pobyt. Dne 20. 6. 2012 sepsal npor. Mgr. V. M. a npor. Mgr. R. K. vyjádření pro Komisi ředitele k projednávání náhrad škod na zdraví. V tomto vyjádření npor. Kaplánek uvedl, že dne 7. 5. 2012 obdržel pozvánku na III. Ročník nohejbalového turnaje O pohár vedoucího OSDP Policie ČR Jihomoravského kraje, který se měl konat 12. 5. 2012 v Němčicích nad Hanou. Vzhledem k tomu, že se jednalo o oficiální policejní turnaj pořádaný kolegy z vedlejšího kraje, chtěli se této akce zúčastnit. Téhož dne tak oslovil žalobce a navrhl mu, zda se v době své rehabilitace nechce zúčastnit tohoto turnaje s tím, že mu bude upraven plán rehabilitačních aktivit tak, aby se turnaje konaného dne 12. 5. 2012 zúčastnil v rámci svých rehabilitačních aktivit. Žalobce s tím souhlasil a turnaje se zúčastnil. Následně však zjistil, že samotné upravení plánu rehabilitačních aktivit není tak jednoduché, protože se k tomu musí nejdříve vyjádřit vedoucí územního odboru plk. Mgr. P. N., který věc doporučuje a následně by změnu musel schválit ředitel pro řízení lidských zdrojů. Uvedené doporučení a následné schválení z časových důvodů neproběhlo před turnajem konaným dne 12. 5. 2012 a dělat změnu po turnaji a po vzniku úrazu by se mohlo jevit jako účelové. Komise žalovaného k projednávání škod na zdraví zaujala dne 25. 6. 2012, názor, že se jednalo o služební úraz, což bylo uznáno dne 26. 6. 2012 plk. RNDr. J. S., ředitelem krajského ředitelství.

Dne 9. 5. 2013 žalobce požádal o odškodnění za služební úraz, k žádosti přiložil posudek o bolestném vypracovaný ošetřujícím lékařem MUDr. R. K. a dále potvrzení o zaplacení regulačních poplatků za hospitalizaci.

V průběhu řízení bylo zaujato nové stanovisko komisí k úrazu žalobce, a to, že se nejedná o služební úraz, neboť žalobce nebyl na akci vyslán rozkazem, policisté se turnaje účastnili ve svém osobním volnu. Změnu plánu aktivit by musel provést vedoucí územního odboru Prostějov, který měl v té době personální pravomoc.

Dne 9. 7. 2013 rozhodl správní orgán I. stupně tak, že nevyhověl žádosti žalobce, neboť žalovaný neodpovídá za škodu vzniklou úrazem, který žalobce utrpěl, a zároveň mu ponechal vyplacenou náhradu za ztrátu na služebním příjmu. Proti tomuto rozhodnutí se žalobce odvolal.

Dne 14. 8. 2013 byl jako svědek vyslechnut nprap. R. K., který odkázal na své vyjádření ze dne 20. 6. 2012 a dále doplnil, že pozvánka na turnaj přišla velmi pozdě, 7. 5. 2012. Někteří kolegové projevíli zájem, ale neměli kompletní tým, proto oslovil žalobce, jestli se nechce turnaje zúčastnit. Všeobecně mu popsal, že turnaj bude mít v rámci rehabilitace a plán se mu nějak upraví. Následně zjistil, že úprava plánu je velmi náročná a do konce týdne již neproběhla. O tom, že rehabilitační plán nebude změněn, žalobce neinformoval. Dále uvedl, že turnaj oficiálně pořádá Jihomoravský kraj, ověřil si to u plk. Ing. R. Pokud sděloval žalobci, že se turnaje zúčastní v rámci rehabilitace, činil tak v přesvědčení, že jej vysílá na oficiální policejní sportovní akci, názor na povahu akce nezměnil. Dále uvedl, že žalobce nebyl na turnaj vyslán zvláštním rozkazem, rozkazem mu byl poskytnut ozdravný pobyt ve formě tělesných rehabilitačních aktivit.

Dne 30. 9. 2013 vydal žalovaný žalobou napadené rozhodnutí, když setrval na názoru, že se nejednalo o služební úraz, neboť návrh účasti na nohejbalovém turnaji nelze považovat za rozkaz, byť byl tento návrh od bezprostředně nadřízeného, nohejbalový turnaj nelze považovat za služební akci, neboť na ni nebyl vydán žádný rozkaz ani pokyn kompetentního služebního funkcionáře. Šlo o běžnou volnočasovou aktivitu, které se policisté účastní ve svém osobním volnu. Žalobce byl povinen řídit se platným rozkazem ředitele pro řízení lidských zdrojů o poskytnutí ozdravného pobytu, s nímž byl řádně a prokazatelně seznámen, nic na tom nemění úvahy o možné změně plánu rehabilitačních aktivit, neboť tento rozkaz je závazný po celou dobu jeho platnosti, případně do doby, než je jiným relevantním rozkazem kompetentního služebního funkcionáře zrušen nebo změněn. Vzhledem k tomu, že žádný jiný rozkaz nebyl v daném termínu vydán a tím ani jmenovanému doručen, žalobce sám dobře věděl, že k žádné změně rozkazu o rehabilitačních aktivitách nedošlo a tedy si musel být vědom, že účast na nohejbalovém turnaji je toliko jeho osobním a svobodným rozhodnutím. Přerušit ozdravný pobyt je možné pouze výjimečných případech uvedených v ustanovení § 80 odst. 6 zákona o služebním poměru a tímto důvodem zákonodárce rozhodně nemyslel účast na nohejbalovém turnaji konaném mimo oficiální služební aktivity. Žalobce byl dne 18. 4. 2012 seznámen se závazným pokynem policejního prezidenta č. 52/2012 ze dne 13. 4. 2012 o personální pravomoci, kde příslušná kompetence náleží toliko vedoucímu územního odboru. Žádný jiný předcházející či následující závazný pokyn tuto kompetenci bezprostřednímu nadřízenému tohoto policisty nikdy nepřiznával. Se stejnými závaznými pokyny byl řádně a prokazatelně seznámen také bezprostředně nadřízený policisty npor. R. K., a proto dobře věděl, proč policistu jen žádá, případně mu účast nabízí.

Krajský soud nejprve dospěl k závěru, že žaloba je včasná, podána oprávněnou osobou, přípustná a jsou splněny veškeré podmínky pro její projednání. Soud poté přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v rozsahu žalobních bodů v souladu s dispoziční zásadou [§ 75 odst. 2 věta první zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud rozhodoval o věci samé bez jednání, když oba účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (ustanovení § 51 s. ř. s.).

Podle ustanovení § 80 odst. 1 zákona o služebním poměru příslušník, jehož služební poměr trval alespoň 15 let, má nárok na ozdravný pobyt k upevnění tělesného a duševního zdraví v trvání 14 dnů nepřetržitě v kalendářním roce.

Podle ustanovení § 80 odst. 3 zákona o služebním poměru ozdravný pobyt se provádí formou lázeňské léčebně rehabilitační péče nebo tělesných rehabilitačních aktivit.

Podle ustanovení § 80 odst. 5 věty druhé zákona o služebním poměru účast na ozdravném pobytu se považuje za dobu služby v rozsahu, který připadá na 2 týdny při rovnoměrném rozvržení doby služby.

Podle ustanovení § 100 odst. 1 zákona o služebním poměru bezpečnostní sbor odpovídá příslušníkovi za škodu způsobenou služebním úrazem.

Podle ustanovení § 100 odst. 2 zákona o služebním poměru za úkon v přímé souvislosti s výkonem služby se považuje úkon, který je k výkonu služby potřebný nebo který je během služby obvyklý anebo nutný, je konaný před počátkem služby nebo po jejím skončení a v době přestávky na jídlo a oddech konané v objektu bezpečnostního sboru. Za takový úkon se nepovažuje cesta do služby a zpět, stravování, ošetření, popřípadě vyšetření ve zdravotnickém zařízení ani cesta k němu a zpět, jestliže není konána v objektu bezpečnostního sboru. Vyšetření ve zdravotnickém zařízení provedené na rozkaz služebního funkcionáře nebo ošetření při první pomoci včetně cesty k němu a zpět je považováno za úkon v přímé souvislosti s výkonem služby.

Podle ustanovení § 101 zákona o služebním poměru příslušník, který utrpěl služební úraz nebo u něhož byla zjištěna nemoc z povolání, má nárok na a) náhradu za ztrátu na služebním příjmu, b) náhradu za bolest a ztížení společenského uplatnění, c) náhradu účelně vynaložených nákladů spojených s léčením, d) jednorázové odškodnění, e) náhradu věcné škody.

Krajský soud se neztotožňuje se závěry žalovaného, že úraz, který se žalobci stal dne 12. 5. 2012 při nohejbalovém turnaji, nebyl úrazem služebním. Krajský soud má naopak za to, že úraz, který se stal žalobci, je úrazem utrpěným při činnosti související s tělesnými rehabilitačními aktivitami v rámci ozdravného pobytu, a proto je možno v souladu s ustanovením § 80 odst. 5 a § 100 zákona o služebním poměru uznat jej za služební úraz.

Přísně vzato je pravdou, že v době, kdy se žalobci úraz stal, měl být dle plánu rehabilitačních aktivit v obci Seloutky a měl čerpat volno (6. den ozdravného pobytu), neboť tak byl plán rehabilitačních aktivit schválen plk. Mgr. T. G., avšak soud má za to, že vzhledem ke specifickým okolnostem je možné přijmout názor, že žalobce se zúčastnil nohejbalového turnaje v rámci ozdravného pobytu. Rozkaz ředitele pro řízení lidských zdrojů Krajského ředitelství policie Olomouckého kraje, jímž poskytl

žalobci ozdravný pobyt od 7. 5. 2012 do 20. 5. 2012 ve formě tělesných rehabilitačních aktivit v místě bydliště žalobce (obec Seloutky) neobsahoval samotný plán rehabilitačních aktivit. Tento plán byl součástí osobního spisu žalobce a rozkaz na něj odkazuje, když uvádí, že ozdravný pobyt bude prováděn formou tělesných a rehabilitačních aktivit v určeném místě a v souladu s plánem schváleným služebním funkcionářem. Ze správního spisu vyplývá, že plán rehabilitačních aktivit žalobce spolu se žádostí o ozdravný pobyt vypracoval žalobce v součinnosti s přímým nadřízeným, který následně doporučil vedoucímu odboru a řediteli řízení lidských zdrojů jeho realizaci. Nohejbal, což je aktivita, při níž se žalobci úraz stal, je mezi schválenými aktivitami a žalobce měl tuto aktivitu naplánovanou na 11. den ozdravného pobytu. Je proto pochopitelné, že se jak žalobce tak jeho přímý nadřízený domnívali, že aby se mohl žalobce nohejbalového turnaje řádně zúčastnit, bude nutné toliko změnit aktivity v plánu rehabilitačních aktivit, a to zaměnit obsah aktivity 11. dne za den, na nějž bylo naplánováno volno. Pro tento závěr svědčí i skutečnost, že oba jmenovaní si spíše než závazného pokynu policejního prezidenta č. 52/2012 ze dne 13. 4. 2012 o personální pravomoci, na nějž poukazuje žalovaný, byli vědomi skutečnosti, že přerušení ozdravného pobytu, který dle ustanovení § 80 odst. 1 zákona o služebním poměru musí trvat 14 dní nepřetržitě, je možné pouze ze zákonem uvedených důvodů, které v tomto případě nebyly dány.

Lze shrnout, že z pohledu žalobce i jeho bezprostředně nadřízeného nešlo o změnu rozkazu, jímž byl žalobci ozdravný pobyt poskytnut, ale toliko o záměnu druhu a obsahu rehabilitačních aktivit dvou dní ozdravného pobytu již naplánovaných a schválených. Skutečnost, že k úpravě plánu z ryze časových důvodů nedošlo, jak opakovaně uvedl žalobcův bezprostředně nadřízený nrap. Mgr. R. K., nemůže jít k tíži žalobce. Vzhledem ke sledu událostí a všem okolnostem případu soud považuje takový postup za přísně formalistický, který neodpovídá skutečnému průběhu děje.

Povaha nohejbalového turnaje, tj. to, zda se jednalo o oficiální či neoficiální akci, je ve vztahu k žalobci irelevantní, neboť žalobce, z důvodů, které uvedl krajský soud výše, se jej zúčastnil v rámci svého ozdravného pobytu a nikoli ve svém osobním volnu.

Jelikož žalobce utrpěl úraz při činnosti související s tělesnými rehabilitačními aktivitami prováděnými v rámci ozdravného pobytu poskytnutého rozkazem ředitele pro řízení lidských zdrojů Krajského ředitele policie Olomouckého kraje, je tento úraz úrazem služebním a žalobce tak má podle ustanovení § 101 zákona o služebním poměru právo na náhradu za bolest a ztížení společenského uplatnění a náhradu účelně vynaložených nákladů spojených s léčením, jak požadoval ve své žádosti ze dne 9. 5. 2013.

Z uvedených důvodů krajský soud zrušil napadené rozhodnutí pro nezákonnost [ust. § 78 odst. 1 s. ř. s.]. Současně krajský soud vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení (ust. § 78 odst. 4 s. ř. s.). Při novém projednání věci je žalovaný vázán právním názorem soudu (ust. § 78 odst. 5 s. ř. s.).

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého procesně úspěšnému žalobci vzniklo vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

a)	zaplacený soudní poplatek celkem		3.000 Kč
b)	náklady právního zastoupení advokátem		
α)	odměna advokáta za zastupování v řízení ve výši 3.100 Kč bez DPH / / úkon při těchto úkonech právní služby		
1)	příprava a převzetí věci	§ 7, § 9 odst. 4 písm. d)	
2)	sepis žaloby	vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění od r. 2013	6.200 Kč
β)	paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč bez DPH / / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. α)	§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	600 Kč
γ)	DPH 21% z částek uvedených pod písm.α) – β)		1.428 Kč
Celkem			11.228 Kč

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o. s. ř.“) k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Olomouci dne 27. ledna 2016

Za správnost vyhotovení:
Markéta Chrudinová

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu